

351 Akşam Güneşini Seyretmek

– Necmi Yaprak · 13 Kasım 2010

Bir bahar akşamı Kayalıklara sırtımı yaslasam Masmavi denizin öbür ucunda Güneşin akşam kızılığı Sessizce batarken denizin dibine Çok uzaklara duygularımı atsam Kimseler olmasın yanı başımda Çöksün üstüme gecenin ayazı Toplarım çalı çırpıyı Yakarım ellerimi ısıtacak kadar bir ateş Kendi kendime mırıldanırım şarkıları İsterse sabah olmasın Ay ışığında oynasırken yakamozlar Oltama takılsa balıklar Zevkle özene bezene temizler Ateşin üstünde kızartsam Karnımı tıka basa doyursam Tükenmesin saatler Gelmesin aklıma hayaller Misafir de gelmesin yanıma Benden arta kalanlara Yalnızca kuşlar talip olsa Alıp götürsünler ne varsa Yuvasında bekleyen yavrularına Ayrılmasın başımın ucundan Şarkılar söylesinler arada sırada Bir tek buna razıyım Uzak dursun benden bütün belalar Sabah işe gitmek te olmasa Çalışmak, para kazanmak Sayısız faturalar Nedir kardeşim bunlar Şöyle kafamıza göre Denizin kenarında Bir kere de olsa sabahlasam Kumların üzerine uzansam Başımın altına bir taşı yastık yapsam Üzerime battaniyeyi sımsıkı sarsam Dalgaların şarkısıyla uykuya dalsam Bir gün sonra akşam güneşinde uyansam Gündüzün dertlerinden uzak dursam Ne vardı sanki Bu kadarcık hayali bile İnan bana çok gördüler Ömrümüz geçti farkında değiliz Söyleyin dostlar biz bu alemde neyiz Yalnızca akşam güneşini seyretmek Çok mu şu garibe Denizin ortasında sallanan Sarhoş tekneler Sakın kıyıya vurmasın Çekip gitsinler Kalmasın etrafımda hiç kimseler Akşam güneşi bana yeter Başımın çaresine bakarım

13.11.2010